

готелю та його реквізити залучаються до всіх можливих національні та міжнародні довідників.

Маркетингові технології з організації готельних мереж мають низку переваг, основними серед яких є:

- обслуговування великої кількості клієнтів за рахунок перерозподілу між готелями, що входять до ланцюгу;

- використання єдиної централізованої системи бронювання, що дозволяє підвищити завантаженість номерного фонду всіх підприємств-учасників ланцюга;

- централізоване придбання великих партій товарів і послуг (обладнання для номерів, білизни, предметів санітарно-гігієнічного призначення тощо) за оптовими цінами;

- фінансування колективного бізнесу за рахунок отримання додаткових інвестицій, мобілізації капіталу та його використання для розширення і підвищення ефективності своєї діяльності;

- проведення гнучкої цінової політики за зміни ринкової кон'юнктури;

- використання централізованої системи бухгалтерського обліку, проведення загальних маркетингових досліджень, будівництва, здійснення операцій із нерухомістю істотно скорочує відповідні витрати кожного учасника ланцюга окремо за рахунок використання фахівців, що займаються цими питаннями.

Участь у ланцюзі дозволяє ефективно просувати готельні послуги на ринок і суттєво заощаджувати на рекламних заходах за рахунок розподілу загальних витрат між учасниками ланцюга. Усі вхідні до ланцюга готелі можуть користуватися результатами рекламних кампаній, витрачаючи невеликі кошти. Окрім того, рекламну функцію виконує торгова марка ланцюга.

1. Ткач В. О. Аналіз розвитку готельно-ресторанного бізнесу на умовах франчайзингу в Україні / В. О. Ткач, Г. М. Хомич // Вісник Академії митної служби України. – Серія: “Економіка”. – № 1 (49). – 2013. – 134 – 142.

2. Хомич Г. М. Теоретичні аспекти франчайзингу в готельно-ресторанному бізнесі / Г. М. Хомич, В. О. Ткач. // Бізнес-навігатор : наук.-виробнич. журнал. – № 1 (27). – 2012. – С. 78 – 82.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ГОТЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Шевченко І.І.

Науковий керівник – Влащенко Н.М., канд. екон. наук, доцент

Термін «безпека» увійшло у вжиток ще у XII столітті. Він означав спокійний стан духу людини, яка вважала себе захищеною від

будь-якої небезпеки. В Україні це поняття використовувалося рідко. Термін «державна безпека» було вперше використано в «Положенні про заходи щодо охорони державного порядку та громадського спокою» від 14 серпня 1881 р. Поняття «національна безпека» було введено в політичний лексикон у 1904 р. Президентом США Теодором Рузвельтом.

На сьогодні в науковій літературі та в окремих документах, немає єдиного розуміння сутності безпеки. Так, доктор економічних наук В. Л. Тамбовцев вважає, що безпекою слід вважати такий стан суб'єкта, який означає, що ймовірність небажаної зміни якихось якостей суб'єкта, параметрів належного йому майна і зовнішнього середовища, яке його оточує, невелика (менше певної межі) [1, с. 23].

Тобто безпека будь-якого досліджуваного об'єкта свідчить, що він в змозі вирішити поставлені перед ним завдання, а в разі виникнення різного роду непередбачених обставин, небезпек або погроз буде спроможний від них захиститися або відновити свою працездатність. Таке розуміння безпеки може послужити методологічною основою для теоретичного обґрунтування як економічної безпеки держави, регіону, так і окремого підприємства.

Існує безліч критеріальних ознак виділення тих чи інших видів безпеки. Так, виходячи із впливу природних, технічних і соціальних деструктивних сил, виділяють:

- геобіофізическую безпеку, яка покликана забезпечити захищеність як людського суспільства, так і виробництва і технічно від шкідливого впливу природних факторів;

- технічну або техногенну безпеку, покликану забезпечити захист людей і природи від небезпек, що виходять від сучасних технічних систем (атомних електростанцій, шкідливих хімічних виробництв, небезпечних технологія і т. д.);

- громадську або соціальну безпеку, що забезпечує захист від небезпек і загроз, які виникають у самому суспільстві та породжених властивими йому соціальними протиріччями [2].

Готельним підприємствам властива зосередженість на дотриманні наявності саме двох останніх види безпеки, тобто технічної (техногенної) та громадської.

Проте слід зазначити, що всі види безпеки тісно взаємопов'язані, тому забезпечення приватної безпеки не можна обмежувати захистом від впливу деструктивних кримінологічних сил, мають обов'язково враховуватися також технічні, природні, та інші фактори.

В умовах ринкової системи господарювання готельні підприємства мають повне право економічною самостійністю. Вони визначають

свою економічну політику, формують портфель замовлень, організують надання та просування послуг, повністю відповідають за результати господарської діяльності. Все це, безумовно, актуалізує проблему забезпечення безпеки бізнесу в сучасних умовах.

Даючи характеристику системі безпеки готельного підприємства, слід відразу ж визначити деякі важливі методологічні положення.

По-перше, система безпеки підприємства не може бути шаблонною. Вона унікальна на кожному підприємстві, оскільки залежить від рівня розвитку і структури виробничого потенціалу, ефективності його використання та спрямованості діяльності готельного підприємства, кваліфікації кадрів, штатного розкладу, від місця розташування та стану навколишнього середовища, комунікативних зв'язків підприємства, конкурентного середовища тощо.

По-друге, система безпеки готельного підприємства є самостійною, відокремленою від аналогічних систем інших підприємств. Але її відособленість відносна, оскільки система безпеки підприємства – це складовий елемент безпеки більш високого рівня: міста, регіону, країни.

По-третє, система безпеки підприємства є комплексною. Вона покликана забезпечити безпеку економічну, науково-технічну, кадрову, інтелектуальну, екологічну, інформаційну, фізичну, техногенну, пожежну тощо. Отже, до її складу мають бути залучені відповідні елементи, органи, сили та засоби.

1. Водолеєв Г.С. Люди и спецслужбы: монография / Г.С. Водолеєв // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.novsu.ru/npe/files/um/1412/bg/shell/arh/mono>.

2. Зеркалов Д. В. Экономические проблемы: хрестоматия в 4-х кн./ Д. В. Зеркалов. – К. : Наук. світ, 2008. – 143 с. – (кн. 3 Безопасность бизнеса).

ЗАВДАННЯ УПРАВЛІННЯ САНАТОРНО-КУРОРТНИМ КОМПЛЕКСОМ НА РІЗНИХ РІВНЯХ

Косова А.С.

Науковий керівник – Влащенко Н.М., канд. екон. наук, доцент

Зміни у системі управління економікою країни, що стала на шлях ринкових перетворень, є одним з найважливіших напрямів реформ, що відбуваються в Україні. Успішне здійснення трансформаційних змін вітчизняної економіки актуалізує необхідність проведення якісних перетворень і вдосконалення структури та системи управління всіма сферами та комплексами, зокрема, санаторно-курортним комплексом (СКК), що сприятиме активізації його наявних і потенційно можливих